

nøjagtig kan sige, hvorledes det virker, naar det bliver sammenarbejdet med den Lovgivning, vi allerede har, men Princippet er der taget Hensyn til gennem en stigende Skala.

Dernæst er der jo ogsaa taget Hensyn til Slægtskabsgraden, og det er gjort direkte, idet man har fastsat, at der for Arveboer, hvor de, der er arveafgiftspligtige efter den nugældende Arveafgiftslovs § 2, Litra A, altsaa de nærmeste Slægtninge, arver Halvdelen af Efterladenskaberne, fradrages et Beløb af 15 000 Kr., inden man lader den Skala, der her er fastslaaet, virke. Det er muligt, at disse 15 000 Kr. kunde gradueres, saaledes at man fik en lidt finere Afstemning, det er et rent teknisk Spørgsmaal, men i Praksis — det vil enhver kunne se — virker det betydeligt begrænsende med Hensyn til den Afgift, der skal betales, naar Arveboet tilfalder nærbeslægtede.

Jeg tillod mig allerede ved Fremsættelsen af Lovforslaget at gøre opmærksom paa, at den Afgift, der kan blive Tale om efter dette Lovforslag, ved Arv til nærbeslægtede, naar Arvens Størrelse er 20 000 Kr., er 50 Kr. Det forekommer mig ikke at være noget svimlende Beløb som Arveafgift af en Arv paa 20 000 Kr. Hvis vi tager en Arv paa 50 000 Kr., vil den efter dette Lovforslag faa en Tillægsafgift paa 500 Kr. Det er naturligvis en Forøgelse af Arveafgiften, og det maa det jo være ifølge hele Lovforslagets Bestemmelser, idet jeg mener, vi kan taale en højere Arveafgift, end vi nu har; men det forekommer mig ikke at være saadanne Summer, at man kan sige, at det er en haard Belastning.

Jeg mener derfor stadig — og det samme kan jeg sige til det ærede Medlem Hr. P. Munch —, at det teoretisk er fuldt berettiget at tage Hensyn til Arvemassens samlede Størrelse, og jeg vil tro, at det ærede Medlem ved en nærmere Sammenligning af dette Lovforslag med den nuværende Arveafgiftslovgivning vil se, at de passer ind i hinanden, saaledes at det Sømmenspil, der bliver, ikke er slet. Paa den anden Side er jeg ikke Principrytter i saadanne Spørgsmaal. Man kan ogsaa arbejde med de to andre Principper alene, som allerede er indført i vor Arveafgiftslovgivning. Det kan man, og man kan ogsaa ved at arbejde med disse Principper forøge den nuværende Arveafgifts Provenu. Dette

kan vi jo forhandle om, naar der kommer Forhandlinger i Gang om dette Lovforslag. Men jeg har gerne villet hævde, at det er et Supplement, og principielt set mangler dette Supplement i vor Arveafgiftslovgivning.

Jeg kan ikke erkende, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har Ret i, at det er reaktionært at tage Hensyn til Arvemassens samlede Størrelse. Jeg vil erkende, at hvis man kun tog Hensyn hertil, vilde det være reaktionært, men det er der jo ikke Tale om. Efter min Mening er det netop disse 3 Synspunkter, der bør være afgørende for Arveafgiftens Beregning, og saa kan man i øvrigt være uenig om, hvor stor eller hvor lille Arveafgiften bør være.

Som sagt, det rent tekniske vilde der vel nok kunne opnaas Enighed om, men det ærede Medlem Hr. N. Neergaard hævdede jo, at han ikke vilde være med til at forøge Arveafgiftens samlede Beløb, og det beklager jeg, for jeg tror, vi er inde i saadanne Tider, hvor vi er nødt til at tage noget mere ind paa Arveafgiften. Det er jo Hensigten, at det, der kunde indvindes her, ca. 5 Mill. Kr., skulde anvendes til Afbetaling af Gæld eller til Formering af Formue. Til det ærede Medlem Hr. Fibiger skal jeg sige, at denne Hensigt ikke behøver at fastslaaes i Loven, i hvert Fald ikke medens jeg er Finansminister, thi jeg har jo, som det ærede Medlem ved, ført Arveafgiftsbeløbet ind paa Formuekontoen, uden at der staaar noget herom i Arveafgiftsloven. Man behøver altsaa ikke at være i Tvivl om, hvor disse 5 Mill. Kr. skal posteres paa Finansloven, hvis jeg har Indflydelse derpaa; de vil blive posteret paa Formuebudgettet ligesom den nuværende Arveafgift. Det er en socialdemokratisk Finansminister, der saaledes har konsolideret ved at postere Arveafgiften paa Anlægs- og Formuebudgettet, det har intet andet Parti gjort tidligere.

Det er altsaa Hensigten, at disse Penge skal bruges til Konsolidering af vor Statsøkonomi, og lad mig tilføje, hvad jeg kunde have Lyst til at sige, hver Gang jeg har Ordet: den trænger saa sandelig til det. Hvis det ærede Medlem vil læse efter, hvilke Laan der forfalder i de nærmeste Aar, vil han se, at der sandelig trænges til Penge til Afbetaling af Laan, og hvis ærede Medlemmer vil se efter, hvad der skal bruges til Amortisation i de kommende Aar, vil